

1660 til Struensees reform af finansstyrelsen i 1771 både et administrativt og dømmende organ. Under Rentekammeret henhørte også revisionen af regnskaberne. Kammerretten var første og eneste instans vedrørende kongens tilgodehavender og oppebørselsembedsmændenes tjenstlige forhold.

Til at udføre sagerne for Kammerretten var der oprindeligt under Rentekammeret afsat to generalfiskaler for henholdsvis Danmark og Norge. Disse forenedes dog i 1670 i ét embede. Senere blev embedet lagt ind under Danske Kancelli, men da Rentekammeret derved kom til at mangle en anklager i Kammerretten, oprettedes der den 3. februar 1700 en stilling som kammeradvokat.

I ansættelsesbrevet blev det anført, at hans opdagelse af misligheder blandt embedsmænd straks skulle indberettes til de deputerede for finanserne (Rentekammeret). Kammeradvokaten skulle have et fast vederlag på 200 rigsdaler om året, hertil kom præmier for de førte sager, hvis størrelse afhang af, hvor stor nytte kongen havde af dem. Kammeradvokaten nød under udførelsen af tjenesten kongens beskyttelse.

I en stor bedragerisag i 1702 mod en toldinspektør i København skulle kammeradvokaten arbejde sammen med generalfiskalen, hvilket førte til, at kongen året efter resolverede, at det var kammeradvokatens pligt for Kammerretten at føre sager om konfiskationer i forbindelse med bedrageri inden for toldforvaltningen. I 1704 blev renteskriverne pålagt at indberette alle regnskabsførere, der var forsømmelige med indsendelse af regnskaberne, til kammeradvokaten.

En anden af kammeradvokatens særlige opgaver var at efterforske kongens rettigheder til krongods, der var bortsolgt før 1660. Det var endvidere kammeradvokatens opgave at gennemgå boregnskaber for at påse, at afgifter til kongen var betalt.

Kammeradvokaten behøvede ikke selv at være til stede ved afhøring m.v. rundt omkring i rigerne. I stedet kunne der i sådanne tilfælde ad hoc udnævnes lokale kommissærer for at aflaste kammeradvokaten.

Kammeradvokatens embede adskilte sig fra flertallet af de andre rentekammerembeder ved, at den væsentligste del af hans indtægter hidrørte fra de nævnte præmier, og ved, at kammeradvokaten ikke havde et fast rådighedsbeløb til dækning af udgifterne ved embedsførelsen. Såfremt præmierne ikke strakte til, måtte kammeradvokaten søge kongen om dækning i hvert enkelt tilfælde.

Den første kammeradvokats efterfølger fik samme beføjelser, dog med den tilføjelse, at han havde ret til at føre sager for Højesteret, når blot han altid lod kongens sager have forrang.

Ved et reskript blev kammeradvokaten i 1719 indskærpet nøje at følge regnskabsførerens embedsførelse, hvis han ikke selv ville stå til ansvar for den skade, kongen var blevet påført.

For at samle bestemmelserne om embedet udarbejdede kammeradvokaten efter kongelig ordre et udkast til en kammeradvokatinstruks, der stadfæstedes af kongen den 15. juli 1720, hvorved reglerne om embedet kom til at fremgå af én retsforchrift.

Stillingen som kammeradvokat gennem tiderne

Stillingen som kammeradvokat har været beklædt af 23 personer. Fra 1700, da stillingen blev oprettet, til 1935 var der 18 kammeradvokater, hvoraf de sidste fire var konstituerede. Efter embedets nedlæggelse pr. 1. april 1935 er der med den nuværende kammeradvokat ved kongelig resolution beskikket fem kammeradvokater.